

POSTANOWIENIE

Dnia 05 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Węclawik

Protokolant Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018 r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy z wniosku M. S.

przy udziale K. S.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku dorobkowego K. S. i M. S. wchodzi:

a/ przedmioty zwykłego urządzenia domowego stron znajdujące się w lokalu mieszkalnym nr (...) w K., ul. (...), to jest: meblościanka, meble kuchenne, meble przedpokojowe, tapczan, łóżko, ława, stół z sześcioma krzesłami, regał, szafka RTV, dywan, okap kuchenny, telewizor Samsung 42", komputer C., drukarka H. – o łącznej wartości 3.500,00zł,

b/ samochód osobowy Skoda F. C., nr rej. (...) – o wartości 8.000,00 zł,

c/ wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) spółka z o.o. w K. z tytułu kaucji związanej z umową najmu lokalu mieszkalnego nr (...) w K., ul. (...) – o wartości 2.422,02 zł,

d/ wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) spółka z o.o. w K. z tytułu partycypacji stron w kosztach budowy lokalu mieszkalnego nr (...) w K., ul. (...) – o wartości 15.310,00 zł,

- to jest majątek o łącznej wartości 29.232,02 zł,

II. ustalić, że K. S. i M. S. mają w majątku wspólnym opisanym w punkcie I niniejszego postanowienia udziały wynoszące po połowie,

III. dokonać podziału majątku wspólnego K. S. i M. S. w ten sposób, że cały majątek opisany w punkcie I niniejszego postanowienia przyznać na wyłączną własność M. S.,

IV. tytułem spłaty zasądzić od M. S. na rzecz K. S. kwotę 14.616,01 zł, z rozłożeniem zasądzzonego świadczenia pieniężnego na dwie półroczne raty – pierwsza w wysokości 7,308,01 zł i druga w wysokości 7.308,00 zł, płatne w terminie sześciu i dwunastu miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności,

V. tytułem zwrotu nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny zasądzić od K. S. na rzecz M. S. kwotę 8.356,38 zł z rozłożeniem zasądzzonej kwoty na dwie równe raty półroczne po 4.178,19 zł, płatne w terminie sześciu i dwunastu miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności i z zasądzzonego M. S. świadczenia pieniężnego nakazać przymusowe ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) kwoty 700,00 zł tytułem nieuiszczonej przez wnioskodawcę części opłaty sądowej,

VI. oddalić wniosek M. S. o zasądzenie od K. S. zwrotu połowy nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny wynikających z wydatków na utrzymanie wspólnego mieszkania i samochodu stron,

VII. oddalić wniosek K. S. o zasądzenie od M. S. wynagrodzenia za korzystanie po ustaniu majątkowej wspólności małżeńskiej ze wspólnego samochodu i przedmiotów zwykłego urządzenia domowego stron,

VIII. oddalić wniosek K. S. o zasądzenie od M. S. wynagrodzenia za korzystanie po ustaniu majątkowej wspólności małżeńskiej ze wspólnego mieszkania stron,

IX. nakazać wypłacenie od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) na rzecz M. S. kwoty 800,00 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na wydatki,

X. pozostawić strony przy kosztach postępowania związanych z udziałem każdej z nich w sprawie.

sygn. akt *INs 161/16*

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o podział majątku wspólnego z uczestniczką postępowania K. S. (poprzednio S.) przez ustalenie, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi następujące ruchomości i prawa majątkowe: 1) prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) wraz z partycypacją oraz kaucją o wartości 20 000,00 zł, 2) ruchomości znajdujące się w w/w lokalu mieszkalnym o wartości 2 000,00 zł 3) samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości 8 000,00 zł. Wniósł również o dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że otrzyma on powyższe składniki majątku o łącznej wartości 30 000,00 zł z obowiązkiem zapłaty na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 5 237,87 zł stanowiącej spłatę wartości jej udziału w majątku wspólnym (15 000,00 zł) pomniejszonej o dokonane przez wnioskodawcę z majątku osobistego po ustaniu wspólności majątkowej, spłaty kredytów bankowych, które były zaciągnięte w trakcie małżeństwa stron, w części obciążającej uczestniczkę (9 762,13 zł). Ponadto domagał się zasądzenia od uczestniczki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód 21.04.2015 r., a uczestniczka postępowanie jeszcze przed jego orzeczeniem wyprowadziła się ze ich wspólnego miejsca zamieszkania i dnia 27.11.2014 r. złożyła pismo o wypowiedzenie najmu tego lokalu. Wskazał, iż w chwili obecnej sam zamieszkuje przedmiotowy lokal i korzysta samodzielnie z samochodu. Ponadto po rozwiązaniu małżeństwa z majątku osobistego spłacił zaciągnięty wspólnie kredyt w Banku Spółdzielczym w wysokości 9 716,37 zł i domaga się spłaty połowy tj. 4 858,19 zł, spłacił zaciągnięty kredyt w (...). w kwocie 4 755,78 zł i domaga się spłaty połowy tj. 2 377,89 zł, spłacił kredyt w (...) w kwocie 5 052,10 zł i domaga się spłaty 2 526,05 zł. Łącznie uczestniczka postępowania powinna zwrócić wnioskodawcy kwotę 9 762,13 zł. Jednakże biorąc pod uwagę wartość udziału K. S. we wspólnym majątku stron - 15 000,00 zł, po potrąceniu kwoty 9 762,13 zł tytułem spłaconych przez M. S. zobowiązań, wnioskodawca gotowy był dokonać spłaty na rzecz uczestniczki w kwocie 5 237,87 zł.

W odpowiedzi na pozew uczestnika postępowania K. S. poparła co do zasady podział majątku wspólnego, do którego należało prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) ruchomości znajdujące się w w/w lokalu oraz samochód osobowy marki S. (...). Zgodziła się na przyznanie składników majątkowych na rzecz wnioskodawcy. Wniosła jednak o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu w tym ustalenie, że prawo najmu lokalu mieszkalnego wynosi 51 083,00 zł, ruchomości łącznie przedstawiają wartość 9 250,00 zł, a samochód ma wartość 8 000,00 zł. Ponadto wniosła o zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz tytułem spłaty przysługującego jej udziału kwoty 34 166,50 zł oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż zgodziła się ze składem majątku wspólnego, jednakże kwestionuje w całości twierdzenia wnioskodawcy co do wartości prawa najmu lokalu, gdyż jego wartość określa, nie tylko wysokość podlegających zwrotowi kwot uiszczonych na rzecz wynajmującego, ale też i iloczyn przewidywanego czasu trwania najmu i różnicy w wartości czynszu za wynajem lokalu w stosunku do wartości czynszu wolnorynkowego. Łączna suma kaucji i kwoty partycypacji wynosi

2 0283,00 zł, czynsz za wynajem lokalu wynosi 414,00 zł, natomiast wolnorynkowy czynsz za wynajem takiego lokalu wynosi średnio 800,00 zł. Uczestniczka podniosła, iż wnioskodawca od 17 miesięcy korzysta z prawa najmu na preferencyjnych warunkach i będzie korzystał z niego przez okres co najmniej kolejnych 5 lat. Wartość prawa najmu jej zdaniem wynosi 51 038,00 zł. K. S. nie kwestionuje wartości samochodu, ale rzeczy znajdujące się w mieszkaniu przedstawiają w sumie wartość 9 250,00 zł. Uczestniczka zakwestionowała także żądanie rozliczenia w tym postępowaniu długów zaciągniętych wspólnie lub przez jednego z małżonków, gdyż jej zdaniem powinny być one dochodzone w odrębnym postępowaniu. Podniosła, że nie jest zobligowana do zwrotu wnioskodawcy jakiegokolwiek sumy spłaconych zobowiązań kredytowych. Przyznała, iż zaciągnęli kredyt mieszkaniowy w BW w K., jednakże do dnia 12.05.2015 r. wpłaty pochodziły z majątku wspólnego stron. Uczestniczka podniosła, iż nie korzysta z pojazdu, w związku z tym to wnioskodawca, który z niego korzysta powinien ponieść związane z nim koszty jak i dokonać zwrotu bankowi sumy kredytu na jego zakup. W jej opinii pożyczka zaciągnięta w (...) była zaciągnięta przez wnioskodawcę na jego potrzeby.

Pismem z dnia 01.12.2016 r. M. S. cofnął wniosek odnośnie prawa najmu lokalu w TBS, miało bowiem dojść do rozwiązania umowy najmu tego lokalu (k. 91-93 akt). Uczestniczka w dniu 28.11.2014 r. złożyła wniosek o rozwiązanie umowy, wnioskodawca zaś w dniu 30.11.2016 r. przychylił się do wniosku o rozwiązanie umowy najmu lokalu i wskazał, iż nie jest zainteresowany przejściem tego lokalu za kwotę wskazaną przez uczestniczkę (k. 94-95 akt).

SĄD (...)

M. S. i K. S. zawarli związek małżeński dnia 15.09.2012 r. Małżeństwo to zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21.04.2015 r.

Dowód:

- ksero wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 21.04.2015 r. (k.5)

Dnia 18.12.2012 r. uczestnicy postępowania zawarli z Towarzystwem Budownictwa (...) sp. z o.o. w K. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. Papieża (...). Zawarli również umowę (...) w sprawie partycypacji w kosztach budowy lokalu mieszkalnego, która wynosiła 15 310,00 zł tj. 7,55 % kosztów budowy lokalu.

Dowód:

- umowa najmu lokalu mieszkalnego (k. 6-7)

- umowa w sprawie partycypacji w kosztach budowy (k. 8-8v)

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 113v)

- zeznania K. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114)

W dniu 1 września 2013 r. M. S. i K. S. wprowadzili się do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...)

Dowód:

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 113v)

Od kwietnia 2014 roku M. S. i K. S. nie prowadzili już wspólnego gospodarstwa domowego i każda ze stron postępowania osobno finansowała swoje potrzeby.

Dowód:

- zeznania K. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114v)

Dnia 24.11.2014 r. K. S. dobrowolnie wyprowadziła się ze wspólnego miejsca zamieszkania z wnioskodawcą i w dniu 27.11.2014 r. zadeklarowała wynajmującemu wypowiedzenie najmu lokalu mieszkalnego.

Dowód:

- pismo z dnia 28.11.2014 r. (k.9, 94)

- pismo z dnia 30.12.2014 r. (k. 10)

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 113v)

- zeznania K. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114)

Pismem z dnia 30.11.2016 r. M. S. wniósł o natychmiastowe rozwiązanie umowy najmu lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...).

Dowód:

- pismo z dnia 30.11.2016 r. (k. 95)

W skład majątku dorobkowego M. S. i K. S. wchodzi:

1/ przedmioty zwykłego urządzenia domowego stron znajdujące się w lokalu mieszkalnym położonym w K., ul. (...), to jest: meblościanka, meble kuchenne, meble przedpokojowe, tapczan, łóżko, ława, stół z sześcioma krzesłami, regał, szafka RTV, dywan, okap kuchenny, telewizor Samsung 42", komputer C., drukarka H., o łącznej wartości 3 500,00 zł,

2/ samochód osobowy Skoda F. C., nr rej. (...) o wartości 8000,00 zł,

3/ wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) spółka z o.o. w K. z tytułu kaucji związanej z umową najmu lokalu mieszkalnego położonego w K., ul. (...) o wartości 2 422,02 zł,

4/ wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) sp. z o.o. w K. z tytułu partycypacji stron w kosztach budowy lokalu mieszkalnego położonego w K., ul.(...) o wartości 15 310,00 zł.

Łączna wartość majątku uczestników postępowania wynosi 29 232,02 zł.

Dowód:

- pismo dnia 16.05.2018 r. (k. 155)

- rozliczenie z dnia 03.01.2017 r. (k. 104)

Z zaciągniętej w dniu 05.12.2013 r. umowy pożyczki gotówkowej nr (...) w (...) z siedzibą we W. został zakupiony samochód osobowego Skoda F. C., nr rej. (...), z którego korzysta jedynie M. S. i znajduje się on w jego posiadaniu. Po rozwodzie wnioskodawca spłacił 4 471,28 zł wspólnego kredytu na auto (połowa tej sumy wynosi 2.235,64 zł), to jest dziesięć rat po 284,50 zł i pięć rat w łącznej kwocie 1.626,28 zł.

Dowód:

- ksero dowodu rejestracyjnego samochodu (k. 11-11v)

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114)

- zeznania K. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114v)

- umowa pożyczki gotówkowej z dnia 05.12.2013 r. (k. 35-40)

- ksero wpłaty (k. 41)

- zestawienie wpłat (k. 42-42v)

M. S. i K. S. zawarli z Bankiem Spółdzielczym w K. w dniu 24.01.2013 r. umowę kredytu mieszkaniowego nr KR-13- (...) w kwocie 15 310,00 zł na kaucję w (...) sp. z o. o. Wnioskodawca po rozwodzie spłacił 9 716,37 zł wspólnego kredytu (połowa tej sumy wynosi 4.858,19 zł), tj. dziesięć rat po 307,45 zł i kwotę 6.641,87 zł.

Dowód:

- umowa kredytu mieszkaniowego z dnia 24.01.2013 r. (k. 12-16)

- harmonogram spłat (k.17-18)

- zaświadczenie z dnia 04.02.2016 r. (k. 19)

- ksero wpłaty (k. 20)

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 113v)

W dniu 29.08.2014 r. zaciągnięta została na bieżące potrzeby umowa pożyczki nr (...) w (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. M. S. po rozwodzie spłacał powyższą pożyczkę i wykazał spłatę do kwoty 2 525,10 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki z dnia 29.08.2014 r. (k. 21-28)

- harmonogram spłat (k. 29)

- ksero wpłat (k. 31-34)

- zeznania M. S. na rozprawie w dniu 23.03.2017 r. (k. 114)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustalenia powyższe wskazują, że w skład majątku wspólnego, który pozostał do podziału są przedmioty zwykłego urządzenia domowego stron znajdujące się w lokalu mieszkalnym położonym w K., ul. (...), samochód osobowy Skoda F. C., nr rej. (...), wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) spółka z o.o. w K. z tytułu kaucji związanej z umową najmu lokalu mieszkalnego oraz wierzytelność wobec Towarzystwa Budownictwa (...) sp. z o.o. w K. z tytułu partycypacji stron w kosztach budowy lokalu mieszkalnego.

Przepis art. 43 § 1 k.r.o. ustanawia zasadę, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Żadna ze stron nie kwestionowała ustalenia równych udziałów, sąd nie znalazł także podstaw, aby orzeczenie co do udziałów małżonków w majątku wspólnym miało odbiegać od tej zasady.

Zgodnie z art. 567 § 3 KPC do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku, tj. art. 680-689 KPC, przy czym do dziale spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności. Gdy wszyscy uczestnicy postępowania złożą zgodny wniosek co do sposobu podziału majątku wspólnego, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych. W sytuacji, w której nie ma zgodnego wniosku co do sposobu podziału majątku wspólnego, pierwszeństwo ma sposób polegający na podziale tych składników majątkowych, które dają się podzielić (tj. ich podział nie jest sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy i nie pociąga za sobą istotnej zmiany rzeczy lub znacznego zmniejszenia jej wartości), i przyznaniu przedmiotów majątkowych tak powstałych i składników majątkowych, które nie dają się podzielić, każdemu z małżonków stosownie do wielkości ich udziałów w majątku wspólnym (art. 211 KC). Jeżeli podział ten nie będzie w pełni odpowiadał wartości

udziałów w majątku wspólnym, sąd zasądzi odpowiednią dopłatę od jednego z małżonków na rzecz drugiego z nich (art. 212 § 1 zdanie pierwsze KC).

W niniejszej sprawie uczestnicy postępowania złożyli zgodne wnioski co do składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. Wspólnie wniesli o przyznanie całego majątku na wyłączną własność M. S., co znalazło odzwierciedlenia w punkcie III postanowienia.

Zgodnie z art. 212 § 1 k.c. jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Wartość całego majątku wspólnego uczestników postępowania miała wartość 29 232,02 zł (3 500,00 zł urządzenia domowe + 8 000,00 zł samochód + 17 732,02 wierzytelności na rzecz TBS), dlatego Sąd zasądził od M. S. na rzecz K. S. kwotę 14 616,01 zł (29 232,02 zł : 2) tj. połowę wartości całego majątku wspólnego. Mając na względzie sytuację majątkową obu stron, Sąd rozłożył zasądzono świadczenie pieniężne na dwie półroczne raty, pierwsza w wysokości 7 308,01 zł i druga w wysokości 7 308,00 zł.

Uwzględnieniu podlegało zgłoszone przez wnioskodawcę rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego poniesione na majątek wspólny, które obejmowało wpłaty na poczet zaciągniętych kredytów w (...) Bank S.A. z siedzibą w W., BS w K. i (...). z siedzibą we W. uiszczone przez wnioskodawcę po ustaniu małżeństwa. Przepis art. 46 k.r.o. odsyła do przepisów o dziale spadku, które z kolei przewidują odpowiednie stosowanie przepisów o współwłasności. Po ustaniu wspólności majątkowej byli małżonkowie są traktowani jako współwłaściciele rzeczy wchodzących w skład majątku wspólnego. Zgodnie z przepisem art. 207 k.c. współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną w stosunku do wielkości udziału, a zatem w niniejszej sprawie - biorąc pod uwagę treść przepisu art. 43 k.r. o. – po połowie. W postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd także rozstrzyga o wzajemnych roszczeniach małżonków z tytułu posiadania poszczególnych przedmiotów stanowiących majątek wspólny, pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na te przedmioty majątkowe nakładów i spłaconych długów w czasie od chwili ustania wspólności ustawowej do chwili podziału majątku wspólnego. Do długów tych należą długi spłacone przez jedno z małżonków z jego środków po ustaniu wspólności ustawowej, a przed podziałem majątku wspólnego, które powstały w czasie trwania wspólności ustawowej i obciążały oboje małżonków jako współdłużników. Z kopii przelewów wynikało iż to wnioskodawca spłacił wspólne kredyty w łącznej kwocie 16 712,76 zł. Przyjąć więc należało, że osobie ponoszącej koszty spłaty kredytów, należał się od drugiego współwłaściciela zwrot połowy poniesionych wydatków. Dlatego w punkcie V postanowienia zasądzono od uczestniczki K. S. na rzecz wnioskodawcy M. S. kwotę 8 356,38 zł. Sąd rozłożył zasądzono świadczenie pieniężne na dwie równe półroczne raty po 4 178,19 zł.

Z zasądzonych świadczenia pieniężnego Sąd nakazał przymusowe ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700,00 zł tytułem nieuiszczonej przez wnioskodawcę części opłaty sądowej. Wnioskodawca był częściowo zwolniony od kosztów sądowych tj. od uiszczenia wydatków ponad 300 zł zgodnie z art. przepisu 100 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienie od kosztów sądowych oznacza, że uczestnik nie ponosi opłat, a tymczasowo wydatki ponosi Skarb Państwa. Opłata sądowa w niniejszej sprawie wynosiła 1 000,00 zł, z kwoty 300,00 zł był on zwolniony, to pozostała mu do zapłaty kwota 700 zł. Orzeczenie w tej mierze znajduje oparcie w treści przepisy art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 83 § 2 tej ustawy oraz w zw. z art. 520 § 2 k.p.c. Tymczasowe pokrycie wydatków przez Skarb Państwa wymagało rozliczenia tych kosztów na końcowym etapie postępowania. Skoro uczestnik otrzymał w wyniku podziału cały majątek wspólny o wartości 29 232,02 zł, to nie było podstaw by nie miał zwracać wyłożonych wydatków sądowych.

Okolicznością bezsporną jest fakt, że uczestniczka postępowania wyprowadziła się ze wspólnego lokalu w dniu 24.11.2014 r. Od tego czasu nie uczestniczyła w opłatach związanych z utrzymaniem lokalu mieszkalnego. Brak jest jednak podstaw do obciążania jej opłatami za utrzymanie wspólnego mieszkania w którym nadal zamieszkiwał uczestnik. Tak samo nie było podstaw do obciążenia jej wydatkami związanymi z utrzymaniem samochodu stron, gdyż korzystał z niego tylko i wyłącznie M. S.. W związku z powyższym w punkcie VI postanowienia Sąd oddalił wniosek o zwrot połowy nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny wynikających z wydatków na utrzymanie wspólnego mieszkania i samochodu stron.

Sąd oddalił w punkcie VII i VIII wnioski K. S. o zasądzenie od M. S. wynagrodzenia za korzystanie po ustaniu majątkowej wspólności małżeńskiej ze wspólnego samochodu, przedmiotów zwykłego urządzenia domowego i mieszkania stron. Przepis art. 206 k.c. stanowi podstawę do określenia zakresu uprawnionego posiadania rzeczy wspólnej i korzystania z niej zarówno w sytuacji, w której możliwe jest zgodne współposiadanie i korzystanie z całej rzeczy przez wszystkich uprawnionych bez względu na wielkość ich udziałów we współwłasności, jak i w sytuacji, w której z jakichkolwiek przyczyn, np. ze względu na charakter rzeczy lub faktyczny sposób władania nią, nie jest to możliwe. W tym drugim wypadku użyte w tym przepisie sformułowanie "w zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli" oznacza konieczność uwzględnienia wielkości udziałów przysługujących poszczególnym współwłaścicielom. Jeżeli bowiem tylko niektórzy współwłaściciele posiadają rzecz wspólną i korzystają z niej z naruszeniem wynikających z art. 206 k.c. analogicznych uprawnień innych współwłaścicieli, to taka sytuacja nie jest zgodna z tym przepisem, który nakazuje jednakowe traktowanie wszystkich uprawnionych. Granice zgodnego z prawem zakresu posiadania wyznaczyć trzeba w takim wypadku odpowiednio do wielkości ich udziałów we współwłasności. Współwłaściciel, który posiada rzecz wspólną w szerszym zakresie, niż mogą to czynić inni współwłaściciele, uzyskuje korzyść, która powinna zostać między nimi rozliczona. Kryterium tego rozliczenia powinna być w takiej sytuacji wielkość przysługujących im udziałów. Przepis art. 206 k.c. nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy przez współwłaściciela. Służy jednak do oceny sposobu posiadania rzeczy wspólnej i korzystania z niej. W razie uznania, że ustalony w danej sprawie sposób jest niezgodny z tym przepisem, wyznaczenie zakresu uprawnionego posiadania i korzystania z rzeczy wspólnej następuje odpowiednio do wielkości udziałów we współwłasności. Taka sytuacja - w zależności od spełnienia dalszych przesłanek - może dawać podstawy do zastosowania art. 224 § 2 k.c. lub art. 225 k.c. (tak m.in. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 14 października 2011 r., III CSK 288/10). Współwłaściciel może domagać się od pozostałych współwłaścicieli, korzystających z rzeczy wspólnej z naruszeniem art. 206 k.c. w sposób wyłączający jego współposiadanie, wynagrodzenia za korzystanie z tej rzeczy na podstawie art. 224 § 2 lub art. 225 k.c. (tak m.in. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 19 marca 2013 r., sygn. III CZP 88/12). Koncepcja zasądzania wynagrodzenia za korzystanie przez jednego właściciela z rzeczy wspólnej sprowadza się do tego, że roszczenie o wynagrodzenie przysługuje w sytuacji, gdy władanie rzeczą w świetle art. 206 k.c. jest bezprawne. Jeżeli jeden ze współwłaścicieli naruszy lub pozbawi drugiego uprawnienia do korzystania z rzeczy wbrew jego woli, to narusza art. 206 k.c. Korzystanie z rzeczy nie jest natomiast bezprawne, gdy jeden ze współwłaścicieli zrezygnuje z wykonywania tego uprawnienia na rzecz innego lub innych współwłaścicieli. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że samochód jak i meble zostały zakupione przez strony w trakcie trwania małżeństwa również umowa najmu lokalu zostawała wtedy zwarta. Po wyprowadzce uczestniczki to M. S. korzystał z samochodu, mebli i wynajętego lokalu. K. S. nie wykazała, aby zwracała się później do wnioskodawcy o wydanie jej samochodu czy ruchomości znajdujących się w przedmiotowym lokalu. Ponadto uczestniczka postępowania jeszcze przed orzeczeniem rozwodu dobrowolnie opuściła zajmowany przez strony lokal mieszkalny i nie była zainteresowana zamieszkiwaniem w nim, o czym świadczy próba wypowiedzenia umowy najmu. Nie można zatem mówić o tym, aby K. S. została wbrew swojej woli pozbawiona możliwości korzystania z samochodu, ruchomości czy lokalu mieszkalnego. Nie wykazała, aby zwracała się o ich wydanie i aby wnioskodawca odmówił jej wydania ich.

Sąd określił termin zapłaty kwot w terminach 6 i 12 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia przyjmując, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik będą w stanie zgromadzić w tym terminie kwoty by wypłacić zasądzone spłaty. Z drugiej zaś strony nie są to terminy na tyle odległe by powstała krzywda dla któregokolwiek z uprawnionych. W zakresie odsetek Sąd oparł się na treści przepisu 212 § 3 k.c. w zw. z art. 1035 k.c., który stanowi, że w razie ustalenia spłat Sąd ustali wysokość i termin uiszczenia odsetek.

W punkcie IX postanowienia Sąd nakazał wypłacić od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze) na rzecz M. S. kwotę 800,00 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na wydatki tj. opinię biegłego, która nie została przeprowadzona.

Orzekając o kosztach postępowania pomiędzy stronami sąd uznał, że powinny one je ponosić stosownie do ogólnej reguły wynikającej z przepisu art. 520 k.p.c. tj. stosownie do swojego udziału w sprawie.